

durant tota la nit i gairebé tot el tercer dia. Malgrat tot, com que les muntanyes són prou a l'abast, fem gairebé tota l'activitat muntanyenca prevista: pugem els Quimboas, el Chinebral de Gamueta, la Gorreta, el Mallo, etc. i tot això ho aconseguim fer tranquils, amb núvols el primer dia, amb una tènue boira que s'arrossega per les carenes el segon i que dóna als cims una bellesa incomparable i enfangats i sota els trons la davallada el tercer dia però contents i satisfets de les estones meravelloses passades a Gamueta.

Peña Forca i Rincón de Alano des del Pic de Lenito. Foto J. Mundet

I els darrers dies ens dediquem a fer sortides d'una sola jornada que així la motxilla no pesa tant. Un dia pugem al Puerto Palo de gran importància, tanta que ja hi transitaven els romans, i començant per la Peña Loristé seguim la carena, ben esmolada i trencada a estones, fins que som a sobre del preciós i concorregut estany d'Acherito on davallarem passat migdia i d'on baixarem fins a Guarrinza que és on tenim el vehicle. Un temps perfecte per a una bonica jornada de muntanya.

I acabem l'activitat pujant el darrer dia dos dels grans cims de la zona: el Mallo Acherito i el Petrechema. Ho fem també des de Guarrinza per la foya d'Acherito i, un cop fets els cims, retornem flanquejant pel costat francès, pel peu de les agulles d'Ansabère enormes, verticals i imposants, Puerto de l'Acherito i davallada per la magnífica vall del mateix nom. Una cloenda que ben bé podem dir que és la suma i el resum del que han estat aquests dies: una magnífica passejada per unes majestuosos, singulars i bellíssimes muntanyes.

Estiu del 2000
Josep Gargallo i Costa

Sierra Nevada (Serralada Penibética)

*"Dale limosna, mujer,
que no hay en la vida nada
como la pena de ser ciego en Granada"*

Francisco de Icaza

Ja feia alguns anys que tenia interès i curiositat d'anar a conèixer i de fer muntanya per la Sierra Nevada andalusa. Tot i que, amb els companys n'havíem parlat més d'una vegada per desplaçar-nos-hi unes vacances, quan arribava l'hora, o bé disposàvem de pocs dies o no anava bé a algú, per la qual cosa no hi havia manera d'arribar-hi anar, fins que aquest estiu passat se'm va presentar l'oportunitat i com que no vaig poder lligar caps amb ningú, tan a corre cuita, vaig anar-hi jo sol.

Un bon dia de mitjans d'agost vaig agafar el tren fins a Granada i d'allí, cap a l'estació d'autobusos –tots són de l'Alsina Graells– per

agafar-ne un que em portés al blanc i bonic poble de Capileira de las Alpujarras a 1.436 metres. Vaig arribar-hi a mig matí i després de cercar una habitació per dormir i deixar-hi les coses, dedico la resta del dia a visitar el poble i anar a mirar el començament del camí que va a la central de La Cebadilla i que puja cap el refugi de Poqueira a 2.520 metres el qual és una bona base per anar a pujar alguns dels cims més importants i emblemàtics de Sierra Nevada i fer també la travessa fins el bonic i pintoresc poble de Trevélez.

A l'endemà, a punta de dia, surto de la fonda de Capileira en direcció cap a la central de La Cebadilla, i des d'allí, el camí s'enfila pel costat dret del riu Mulhacén passant algunes zones de bosc i varies cases i conreus, fins el cortijo de Las Tomas, un indret enlairat i obert des d'on es gaudeix d'una bona panoràmica de la vall, amb un gran tancat pel ramat. Des d'allí, recta amunt, fins que aviat es comença a veure el refugi –tinc sempre al davant el Mulhacén i ben aviat surt el Veleta a l'esquerra–, el qual està situat en un indret molt bonic i panoràmic. Hi ha molt poca gent i els guardes, que són cordovesos, són molt agradables i amables. M'installo al refugi, menjo una mica, i a la tarda m'enfilo, pel dret, pel darrera del refugi, fins al cim del Mulhacén. El temps és perfecte i la panoràmica